

Sygn. akt II CSK 111/21

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa G. D.
przeciwko P. spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
oraz w sprawie z powództwa G. D.
przeciwko P. spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 czerwca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 26 czerwca 2019 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza na rzecz pozwanej od powoda kwotę 2700,- (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Skarżący powołując się na oczywistą zasadność skargi odwołuje się przede wszystkim do naruszenia przez Sąd drugiej instancji art. 278 § 1 w zw. z 391 § 1 k.p.c. i przedstawia wywód na uzasadnienie zarzucanych uchybień zmierzając do zakwestionowania wysokości przyznanego zadośćuczynienia.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Szczegółowa analiza wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że zachodzi wskazana przesłanka, bo twierdzenia skarżącego w świetle motywów zaskarżonego wyroku pomijają funkcję, jaką spełnia opinia biegłego w postępowaniu cywilnym a to funkcję dowodu lecz jest pozbawiona istotności jeżeli chodzi o dokonanie oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego w świetle przepisów prawa materialnego. Do Sądu należy analiza, czy okoliczności

faktyczne pozwalają na ustalenie związku przyczynowego w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. pomiędzy zdarzeniem powodującym krzywdę a skutkami tego zdarzenia wskazanymi przez pokrzywdzonego. Istotne są nie tylko wnioski biegłych podlegające ocenie dowodów lecz także inne okoliczności mające znaczenie w ustalaniu bezpośredniości związku przyczynowego. Trudno w tym zakresie wskazać na daleko posuniętą swobodę oceny Sądu, braki logiczne, czy sprzeczność z doświadczeniem życiowym. Argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku są rzeczowe i spójne. Odnosząc się do twierdzenia skarżącego, że Sąd drugiej instancji nie ustosunkował się do dwóch istotnych zarzutów apelacji powoda, wskazać trzeba, że nie zostały one przytoczone we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, co uniemożliwia ocenę tego zarzutu.

Ocena, czy zachodzi rażące zaniżenie zadośćuczynienia w stosunku do rozmiaru doznanych przez pokrzywdzonego szkód, dokonywana jest na podstawie wszystkich okoliczności sprawy i z uwagi na jej uznaniowy charakter jest przejawem dyskrecyjnej władzy sądu *meriti*. Zważywszy na treść uzasadnienia wniosku oraz motywów Sądu drugiej instancji nie można przypisać jej cechy dowolności, która wynikałaby z wadliwej wykładni art. 445 § 1 k.c. jak również przyjąć, że nastąpiły uchybienia przepisom prawa materialnego o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty i widoczny.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 2 ust. 6, § 10 ust. 4 pkt 2 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018 r., poz. 265).

jw